

Đề bài

Em hãy tả một người nào đó đang lao động tùy theo ý thích của bản thân mình.

Bài làm 1

Sáng sớm tinh mơ của một ngày chủ nhật, em chạy ra sân để thưởng thức khí trời mát mẻ, chợt trông thấy bố đang trồng cây ở khoảnh đất trước nhà.

Bố đang hì hục cuốc đất. Với vóc người cao lớn, da ngăm ngăm, lại thêm trang phục bộ áo quần công nhân màu xanh đậm nên trông bố thật khỏe, thật rắn chắc. Bố quai những nhát cuốc chắc nịch xuống đất, lớp đất cứng đã được đào lên, cỏ dại bị chặt đứt ngang nửa thân mình, rạp mình như kẻ bại trận. Bố giữ gốc cỏ thành đống. Đôi tay của bố lại giữ chặt cán cuốc đưa lên rồi giáng xuống phụp! Phụp! Chỉ một lát, khoảnh vườn đã sạch cỏ, lớp đất cứng đã thẳng tắp. Lưỡi cuốc phăm phăm cắm sâu vào lòng đất, mạnh mẽ, kêu vang, nó đánh thức côn trùng đang còn say giấc ngủ. Bố cứ làm việc, chăm chú không ngừng. Hồ đã đào xong, bố bỏ phân xanh vào mỗi hố, rải một lớp đất mỏng, rồi bố đặt cây con vào, lấp đất lại, nện chặt vào gốc cho cây đứng thẳng. Bố trồng cây thật nhanh, thật đều. Bố lại dùng cọc tre rào xung quanh mỗi cây để giúp cho cây đứng vững, khít chặt trong lòng đất mịn màng. Dáng những cây con bố vừa trồng vươn mọc mạp, màu cây tươi tắn, hồn nhiên như trẻ thơ chúng em. Để cây có sức vươn lên, bố dùng bình tưới phun nước cho cây, tưới cho ướt gốc, những chiếc lá mừng rỡ xòe ra hứng những giọt mưa mát lành. Nhìn bố làm việc, em nghĩ rằng mai đây mảnh vườn nhỏ này sẽ trở thành một vườn cây xanh tươi, sinh sôi, nảy nở, để hẹn mùa kết trái. Cây sẽ sống mãi mãi với trẻ thơ, mãi mãi với bao người, chia sẻ ngọt ngào của những ngày mai tươi đẹp... Em vẫn miên man suy nghĩ và bố vẫn chăm cặm làm việc. Ánh nắng đã rọi xuống vườn nhà, rải nhẹ trên đám cây con đang thắm thì với đất.

Bố làm xong mọi việc, nhìn lại hàng cây xanh vừa trồng, đôi mắt bố ánh lên một niềm vui khó tả, niềm vui của một người yêu lao động. Vầng trán cao của bố đã lấm tấm bao giọt mồ hôi, vai áo ướt đẫm. Thế nhưng bố vẫn tươi cười với em, dường như bố không biết mệt khi thấy mình làm xong một công việc vô cùng có ích.

Bố của em là như thế đó: yêu người, yêu nghề, yêu lao động. Em rất hạnh phúc khi được sống trong “*chiếc nôi êm*” của gia đình, trong vòng tay dạt dìu của bố. Em nguyện sẽ chăm ngoan, học giỏi để không phụ lòng mong đợi của bố. Em nguyện sẽ kế tục sự nghiệp mà bố đang đi: sự nghiệp trồng cây – sự nghiệp trồng người.

Bài làm 2

Hôm nay, trời thật đẹp. Ánh nắng ấm áp ghé qua cửa lớp để cùng em nhìn cô giáo đang chấm bài làm văn.

Dáng cô hơi nghiêng bên chông vờ cao ngất. Cô mặc chiếc áo dài màu thiên thanh trông rất đẹp. Mái tóc dài óng ả của cô bay bay theo làn gió mùa thu. Cô đăm chiêu, suy nghĩ về bài tập làm văn của học sinh. Có lẽ đôi mắt

cô tập trung cao độ trong việc chấm bài, đọc bài viết của chúng em. Cũng đôi mắt màu hạt dẻ ấy nhưng hôm nay bỗng đẹp hơn. Cô nhìn xuống nên hai hàng mi cong trông thật rõ. Từng câu văn hay, từng nét chữ đẹp, từng bài viết xuất sắc của học sinh thể hiện đã làm cho đôi mắt đẹp của cô ánh lên một niềm vui âm áp. Bàn tay thon thả của cô ghi điểm và ghi lời nhận xét nhanh thoăn thoắt. Những quyển vở đã chấm xong, cô nhẹ nhàng xếp sang một bên rồi tiếp tục chấm sang vở khác. Bỗng cô nhíu lại, vầng trán cao của cô lại xuất hiện những nếp nhăn. Em thầm nghĩ mỗi nếp nhăn ấy là một chuỗi ngày cô vất vả vì chúng em. Cô không vui khi bắt gặp những bài làm sơ sài, thiếu cẩn thận. Lời nhận xét của cô rất tỉ mỉ về những bài làm còn thấp điểm, rồi cô để riêng những quyển vở ấy sang một bên. Em đoán chắc cô sẽ gặp riêng các bạn để sửa sai, uốn nắn thêm, giúp các bạn tiến bộ hơn. Cô vẫn tiếp tục chấm bài. Thỉnh thoảng cô mỉm cười nhìn chúng em như nhìn những đứa con ngoan. Đó là những lúc cô đọc những bài văn hay, giàu cảm xúc, trình bày sạch đẹp... đã làm cô hài lòng. Cô cũng để riêng những quyển vở ấy một bên. Có lẽ cô sẽ tuyên dương trước lớp ở tiết trả bài để tất cả các bạn noi gương, học tập. Chồng vở trên bàn cũng đã vơi dần. Lớp học im phăng phắc, ai cũng mong sao cho mình đạt điểm cao. Cô ghi điểm thật công bằng, không bao giờ thiên vị ai nên các bạn trong lớp rất quý mến cô.

Em rất thích được nhìn cô chấm bài.

Cô ơi! Em nhớ mãi

Những điểm mười cô cho

Và em sẽ ra sức học tốt hơn nữa để không phụ lòng cô.